

Слова Жыцця на сакавік 2012

«Пане, да каго мы пойдзем? Ты маеш словы жыцця вечнага» (Ян 6, 68).

Натоўпы людзей ішлі да Езуса, а Ён казаў ім пра Валадарства Божае. Казаў простымі словамі, ужываючы прыпавесці, заснаваныя на штодзённым жыцці, але Ягоныя словы мелі асаблівую прывабнасць. Людзей глыбока кранала Яго навука, бо Ён навучаў як той, хто мае ўладу, а не так, як кніжнікі. Нават стражнікі, пасланыя, каб арыштаваць Яго, калі фарысеі і кніжнікі пыталіся ў іх, чаму яны не выканалі загаду, адказалі: «Ніколі яшчэ ніхто з людзей не прамаўляў так, як гэты Чалавек».

Евангелле паводле Яна распавядае пра напоўненыя святлом размовы Езуса з некаторымі людзьмі, напрыклад, з Нікадзімам альбо з самаранкаю.

Яшчэ больш глыбокія словы звяртаў Езус да сваіх Апосталаў — Ён адкрыта, не карыстаючыся прыпавесцямі, казаў ім пра Айца і справы Неба. Яны паверылі Яму і не адыходзілі ад Яго, нават калі не да канца разумелі гэтыя словы, калі здавалася, што іх занадта цяжка прытрымлівацца.

«Цяжкая гэтая мова!» — казалі Яму некаторыя з вучняў, пачуўшы, што Езус дасць ім есці сваё Цела і піць сваю Кроў.

Езус, убачыўшы, што вучні адступаюцца і не ідуць за Ім далей, звярнуўся да дванаццаці Апосталаў: «Ці і вы таксама хочаце адысці?» Пётр, сэрца якога незваротна было аддана Езусу, зачараваны словамі, што пачуў ён у дзень сустрэчы з Ім, адказаў Яму ад імя ўсіх:

«Пане, да каго мы пойдзем? Ты маеш словы жыцця вечнага» (Ян 6, 68).

Пётр зразумеў, што словы яго Настаўніка адрозніваюцца ад словаў іншых настаўнікаў. Словы, што кіруюцца з зямлі на зямлю, маюць зямное паходжанне і зямное прызначэнне. А словы Езуса ёсць духам і жыццём, таму што яны ідуць з Неба: гэта Святло, што сыходзіць ад Бога і мае магутнасць Бога. Ягоныя словы маюць такі сэнс і глыбіню, якіх не маюць іншыя словы, сказаныя філасофамі, палітыкамі ці паэтамі.

Гэта «словы вечнага жыцця», якія змяшчаюць у сабе, выяўляюць і перадаюць паўнату бясконцага жыцця, жыцця самога Бога.

Езус уваскрос і жыве, а Ягоныя словы, няхай сабе сказаныя даўней, — не проста ўспамін: з гэтымі словамі Ён звяртаецца сёння да кожнага з нас і да ўсіх людзей усіх часоў і ўсіх перакананняў — гэта словы ўніверсальныя і вечныя.

Словы Езуса! Напэўна, яны былі Ягоным, так бы мовіць, найвялікшым мастацтвам. Спрадвечнае Слова, прамаўляючае словамі людскімі — які змест, якая моц, якая інтанацыя, які голас!

«Аднойчы — кажа айцец Касцёла, біскуп Цэзарэі Васіль Вялікі, — я, нібыта абудзіўшыся ад доўгага сну, узглянуў на цудоўнае святло праўды Евангелля і спасціг марнасць мудрасці ўладароў гэтага свету».

Святая Тэрэза ад Дзіцятка Езус у лісце ад 9 мая 1987 г. пісала: «Часам, калі чытаю некаторыя духоўныя трактаты, ... мой бедны маленькі дух адразу стамляецца. Я

закрываю мудрыя кнігі, ад якіх разламваецца на кавалкі мая галава і высыхае сэрца маё, і адкрываю Святое Пісанне. І адразу ж усё для мяне напаўняецца святлом, аднаго слова дастаткова, каб для душы маёй адкрыліся бясконцыя гарызонты, і дасканаласць сталася такой блізкай».

Так, Божыя словы насычаюць дух, створаны для вечнасці; яны асвятляюць знутры не толькі розум, але ўсю істоту, таму што яны ёсць святлом, любоўю і жыццём. Яны даюць супакой, той супакой, пра які Езус казаў «Мой» — «супакой Мой даю вам» — нават у хвіліны хвалявання, трывогі.

Яны прыносяць паўнату радасці, нягледзячы на цярпенне, што часам сціскае душу. Яны даюць моц, асабліва, калі надыходзяць разгубленасць альбо смутак. Яны вызваляюць, бо адкрываюць перад намі шлях Праўды.

«Пане, да каго мы пойдзем? Ты маеш словы жыцця вечнага» (Ян 6, 68).

Слова гэтага месяца нагадвае, што адзіным Настаўнікам, за якім мы хочам ісці, ёсць Езус. Нават тады, калі Ягоныя словы могуць здавацца нам жорсткімі альбо занадта цяжкімі для выканання: быць сумленнымі на працы, прабачаць, служыць бліжнім замест таго, каб эгаістычна дбаць пра сябе, захоўваць вернасць у сямейным жыцці, апекавацца безнадзейна хворым, не згаджаючыся на эўтаназію...

Ёсць шмат настаўнікаў, якія заклікаюць нас прымаць простыя рашэнні, ісці на кампрамісы. Але мы жадаем слухаць адзінага Настаўніка і ісці за Ім, за Тым, хто адзіны кажа праўду і «мае словы вечнага жыцця». Таму мы таксама можам паўтарыць словы апостала Пятра:

«Пане, да каго мы пойдзем? Ты маеш словы жыцця вечнага» (Ян 6, 68).

У перыяд Вялікага посту, рыхтуючыся да вялікага свята Уваскрассення, мы павінны сапраўды запісацца ў школу адзінага Настаўніка і стацца Ягонымі вучнямі. Няхай народзіцца ў нашых сэрцах руплівая любоў да слова Божага: будзем уважліва слухаць яго падчас літургіі, чытаць яго, вывучаць, разважаць над ім...

Але перадусім, аднак, мы пакліканы жыць ім згодна з напісаным у Святым Пісанні: «Будзьце ж выканаўцамі слова, а не толькі слухачамі, якія ашукваюць саміх сябе». Таму мы і выбіраем кожны месяц адзін верш са Святога Пісання і дазваляем гэтым словам пранікаць у нас, фармаваць нас, дзейнічаць праз нас.

Жывучы адным са словаў Езуса, мы тым самым жывём паводле ўсяго Евангелля, таму што ў кожным слове Ён цалкам аддае сябе, Ён сам прыходзіць, каб жыць у нас. Гэта Ён — Уваскрослы — маленькай кропляй Божай мудрасці павольна абмывае нашы душы і замяняе на свой наш спосаб мыслення, прагнення і дзеяння ва ўсіх акалічнасцях нашага жыцця.

«Пане, да каго мы пойдзем? Ты маеш словы жыцця вечнага».

К'яра Любіч